

Sygn. akt II C 1779/19

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Katarzyna Waseńczuk

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2019 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa I. K. i P. K.

przeciwko (...) Bankowi Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

wniosku powodów o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

SSO Katarzyna Waseńczuk

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 31 października 2019 r. przeciwko (...) Bank SA w W. powodowie wnieśli o ustalenie, że umowa kredytu hipotecznego nr (...) indeksowanego co CHF zawarta 10 lutego 2006 r. pomiędzy stronami jest nieważna oraz o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego kwoty 52 887,99 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 24 lutego 2018 r. do dnia zapłaty. Ewentualnie wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego kwoty 52 887,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 24 lutego 2018 r. do dnia zapłaty i ustalenia, że postanowienia umowy dotyczące mechanizmu indeksacji kwoty kredytu waluty obcej CHF, w tym w szczególności postanowienia § 2 ust. 2 i § 4 ust. 2 umowy nie wiążą powodów. Jednocześnie wniosła o zabezpieczenie roszczenia poprzez zajęcie wierzytelności o wypłatę środków z rachunku bankowego pozwanego prowadzonego przez Narodowy Bank Polski na kwotę 52 887,99 zł. W uzasadnieniu zarzucili, że zawarta przez strony umowa kredytu hipotecznego indeksowanego do CHF jest nieważna, względnie bezskuteczna, gdyż jest sprzeczna z przepisami prawa, zasadami współżycia społecznego i zmierza do obejścia prawa, a jej treść i cel sprzeciwiają się właściwości i naturze stosunku prawnego, jak również w jej treści znajdują się niedozwolone postanowienia umowne w obrocie konsumenckim w rozumieniu art. 385⁽¹⁾k.c. Podnieśli, że w umowie nie określono świadczenia obciążającego kredytobiorcę, bankowi przyznano prawo do jednostronnego kształtowania wysokości należnego mu świadczenia, wykonywanie umowy nie jest możliwe ze względu na brak doręczenia przy zawarciu umowy tabeli kursów obowiązującej w banku, nierównomiernie rozłożono ryzyka związane z zawarciem umowy kredytowej indeksowanej kursem waluty obcej - CHF, w szczególności ryzyka walutowego i przerzucenia tego ryzyka w całości na kredytobiorców, nie poinformowano kredytobiorców rzetelnie o ryzykach związanych z zawarciem umowy kredytowej, w szczególności o nieograniczonym ryzyku walutowym, nie występuje ekwiwalentność świadczeń stron oraz brak jest jednolitego oraz obiektywnego i precyzyjnie określonego miernika wartości.

Uzasadniając wniosek o zabezpieczenie roszczenia podnieśli, że istnieje obawa, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub znaczenie utrudni wykonanie ewentualnego zapadłego w sprawie orzeczenia. Podali, że ze względu na sytuację finansową pozwanego (straty finansowe od kilku lat) oraz ryzyko przyszłej odpowiedzialności pozwanego z tytułu

rozliczeń kredytów „frankowych” istnieje poważna obawa, co do możliwości egzekwowania wyroku w przyszłości (k. 4-23).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wnioski o udzielenie zabezpieczenia nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730 § 2 w zw. z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia roszczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania przed sądem powszechnym lub sądem polubownym, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, przy czym, zgodnie z § 2 cytowanego przepisu 730¹ k.p.c., interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi bądź poważnie utrudni wykonywanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. § 2 wymienionego przepisu stanowi, że interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Z kolei wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone.

Zgodnie zaś z art. 736 § 1 k.p.c. wniosek o udzielenie zabezpieczenia powinien odpowiadać wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, a nadto zawierać wskazanie sposobu zabezpieczenia, przy czym sąd rozpoznaje wniosek w jego granicach (art. 738 k.p.c.). Sąd związany jest wskazanym we wniosku sposobem zabezpieczenia, musi przy tym być to sposób przewidziany w przepisach prawa. W myśl art. 730¹ § 3 k.p.c. przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Warunkiem udzielenia zabezpieczenia jest w świetle przywołanych przepisów konieczność jednoczesnego spełnienia obu wskazanych wyżej kumulatywnych przesłanek zabezpieczenia, a więc zarówno uprawdopodobnienia istnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu, jak i uprawdopodobnienia, że brak zabezpieczenia może uniemożliwić lub poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwić lub poważnie utrudnić osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Wniosek powodów, powyższych przesłanek nie spełnia, gdyż w ocenie Sądu, nie można stwierdzić, żeby powodowie uprawdopodobnili swoje roszczenie. Na obecnym etapie powodowie uprawdopodobnili jedynie fakt zawarcia przez strony w dniu 10 lutego 2006 r. umowy kredytu hipotecznego nr (...) indeksowanego do CHF. Ocena ważności zawartej przez powodów umowy oraz ewentualnej abuzywności zawartych w niej klauzul będzie wymagała jednak wyjaśnienia w dalszym toku postępowania.

Na obecnym etapie postępowania odnośnie zarzutu powodów, że kwota zobowiązania zależy od zmiennego i nieprzewidywalnego kursu CHF należy wskazać, że powodowie się na ten kredyt zdecydowali, gdyż dzięki temu, że kredyt jest indeksowany do waluty obcej, jest znacznie niżej oprocentowany niż kredyt złotowy. Z treści zawartej przez powodów umowy wynika, że najpóźniej w dniu jej zawarcia powodowie wiedzieli, że wielkość ich zobowiązania będzie uzależniona od kursu CHF, a najpóźniej w dniu uruchomienia znali ostateczną kwotę CHF, którą będą zobowiązani zwrócić. Wiedza o tym że kursy walut są zmienne jest wiedzą powszechną. Podkreślenia wymaga, że zgodnie z § 4 ust. 3 umowy kredytobiorcy oświadczyli, że są świadomi ryzyka kursowego, związanego ze zmianą kursu waluty indeksacyjnej w stosunku do złotego, w całym okresie kredytowania i akceptują to ryzyko. Jednocześnie powodowie mogli w każdym czasie przewalutować umowę bądź ją rozwiązać. Strona powodowa na obecnym etapie postępowania nie uprawdopodobniła również, by ustalone przez bank kursy stanowiące podstawę przeliczenia rat były nieuzasadnione co do wysokości, przy uwzględnieniu kryterium tzw. uczciwego wynagrodzenia ani że nie były to kursy

rynkowe. Nie uprawdopodobniła więc, że na skutek zastosowania przez bank kursów z „własnych” tabel pozwany Bank jest wzbogacony kosztem powodów.

Odnosnie zarzutu dotyczącego udzielenia powodom przez pozwanego kredytu w CHF a jego wypłatę w polskich złotych, to wskazać należy, że możliwość taką przewidywał § 1 ust. 1 umowy. W § 4 ust. 2 i § 2 ust. 2 umowy zawarto z kolei wyjaśnienia, na jakiej podstawie ustalany jest kurs CHF, po którym przeliczany jest kredyt w przypadku jego wypłaty w złotych polskich. Powodowie zatem najpóźniej w dniu zawarcia umowy wiedzieli, że wypłata nastąpi w złotych, a nadto złotych potrzebowała z uwagi na cel kredytowania.

Odnosnie zarzutów abuzywności klauzul stwierdzić należy, że na obecnym etapie postępowania nie można uznać, że zarzuty powodów nie odnoszą się do świadczenia głównego. Nadto - na obecnym etapie postępowania - brak jest podstaw do dokonania oceny czy kwestionowane przez powodów klauzule były z nimi indywidualnie uzgodnione i czy kwestia ryzyka kursowego została im wyjaśniona w sposób dostateczny.

Wskazać też należy, że z treści zawartej przez strony umowy kredytu wynika, że oprocentowanie kredytu (zmienna stopa procentowa) naliczane było przez pozwany bank według obiektywnych kryteriów - obowiązujące stawki DBF, powiększonej o marżę banku, wynosząca 2,05% (§ 6 pkt 1 umowy). W umowie wskazano, że zasady i termin zmiany oprocentowania określa Regulamin.

Zaznaczyć należy, że większość udzielanych przez banki kredytów jest oprocentowanych zmienną stopą procentową, gdyż mało klientów decyduje się na znacznie wyższe oprocentowanie stałe, a w konsekwencji w większości wypadków nie wiadomo jak będzie się kształtowało oprocentowanie kredytu w trakcie trwania umowy i jaka będzie wysokość rat. Na obecnym etapie postępowania strona powodowa nie zaoferowała dowodów, z których wynikałoby, że pozwany w sposób sprzeczny z zapisami umowy lub przepisami prawa ustalał wysokość rat kredytu.

Wobec powyższego w ocenie Sądu, powodowie na obecnym etapie nie przedstawili dostatecznej argumentacji by uznać działanie banku polegające na przeliczeniu zadłużenia powodów za nieprawidłowe, zmierzające do obejścia prawa, czy też sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Powodowie nie zdołali również uprawdopodobnić interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Nie uprawdopodobnili bowiem, że brak zabezpieczenia, skutkować może utrudnieniem, bądź niemożnością osiągnięcia celu postępowania w niniejszej sprawie.

Wskazać należy, że kapitał zakładowy (...) Bank SA na chwilę obecną wynosi (...) zł (w pełni wpłacony - odpis KRS pozwanego z 21 października 2019 r.). Nawet jeśli dojdzie do uwzględnienia powództwa w całości lub w części to wysokość kapitału zakładowego banku pozwala stwierdzić, że powódka będzie mogła dochodzić należności od pozwanego i w chwili obecnej nic nie wskazuje na to, żeby dochodzenie roszczeń miało być utrudnione.

Reasumując wskazać należy, że powodowie nie uprawdopodobnili przesłanek udzielenia zabezpieczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 730 § 1 k.p.c. w zw. z art. 730¹ k.p.c., art. 747 pkt 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

SSO Katarzyna Waseńczuk

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSO Katarzyna Waseńczuk